

Simpozij o etanu u pomorstvu

Član Savjeta Federacije
Vicko KRSTULOVIĆ, Beograd

Drugarice i drugovi,
ugledni naši znanstveni i stručni radnici,
uvaženi inozemni naučenjaci — referenti i gosti,
gospode i gospodo

Veoma sam počašćen što mi se pružila mogućnost pozdraviti vas u ime Savjeta federacije, u svoje osobno i u ime zaslužnih pionira za razvoj našeg pomorstva i napredak pomorskih znanosti.

Čini mi osobito zadovoljstvo što i na ovom 19-om Simpozijumu o ETANU učestvuje tako veliki broj od preko dvije stotine sudionika, s preko stotinu referata, koji će ući u bogatu riznicu dosadašnjih vaših dostignuća u minulim godinama.

Vaša višegodišnja saradnja, naučni i stručni rezultati koje ste postigli i zaključci koje ćete donijeti na ovom naučnom skupu, imaju vrlo značajnu dimenziju u svjetskim naprednim i progresivnim snagama međunarodne solidarnosti u općoj borbi za očuvanje svjetskog mira u ovim vrlo teškim krizama i protivrječnostima koji ugrožavaju neprocjenjive tekovine čovječanstva i blagostanja ljudi na našoj planeti.

Možemo biti ponosni da tu praksu prati i unapređenje već skoro dvije decenije, kontinuirani naučni rad i napor kao što je Simpozij o etanu u pomorstvu uz suradnju s eminentnim stručnjacima mnogih zemalja svijeta. S vašim radom, vas naučnika, u direktnoj vezi je kreiranje suvremene tehnologije koja je presudan faktor za rentabilnost privredne djelatnosti kao što je pomorstvo u međunarodnim razmjenama. Ta tehnologija se pojavljuje kao odlučujući kriterij kada je riječ o konkurentnosti međunarodne podjele rada.

Samo stalna i odgovarajuća primjena naučnih dostignuća u udruženom radu može osigurati prosperitet i našem pomorstvu, organski povezanom s čitavom našom privredom.

Navršilo se punih 30 godina da u našoj socijalističkoj domovini imamo danas organizirano decentralizirano pomorstvo (ali tehnološki i ekonomski još uvijek neusklađenog s proizvodnom bazom naše brodogradnje, prateće industrije vanjskom trgovinom i carinskom politikom). Što je bolja usklađenost naše

nauke i privrede, to će biti manje stagnacije i promašaja u našem radu, a daleko više uspjeha u razvoju, i naročito naglašavam, u korištenju već postojećih proizvodnih snaga i kapaciteta u naučnoj i privrednoj saradnji na svjetskom tržištu.

Izgradnja naših naučnih i stručnih kadrova je uvjet bez kojega nema napretka kako u nauci tako ni proizvodnji. U tom smislu Simpozij o etanu je u pomorstvu izvanredno važna i korisna tribina gdje se sastaju praksa i nauka u složenom procesu svjetskih kretanja, i tu se gradi i razvija spoznaja, što se sve može postići zahvaljujući ovome što smo do sada izgradili i što smo u proteklim godinama propustili.

Za očekivati je da će vaši dosadašnji značajni naučni i tehnički uspjesi, kao i vaši zaključci koje ćete donijeti na ovom 19-om simpozijumu, postaknuti mnoge pokrenute inicijative na području još šire međusobne suradnje u našoj pomorskoj zemlji i time doprinijeti dragocjeni prilog da se maknu s mrtve točke koncepcija i program izgradnje naše trgovačke mornarice i naših luka, čije učešće u ekonomskoj razmjeni s vanjskim svijetom već niz godina stagnira i nazađuje i objektivno tjera mnoge brodarske kolektive kao nužno zlo, da imaju pojedine brodove pod tuđom zastavom te time našoj deviznoj i platnoj bilanci nanose velike gubitke. I u tome neriješenom jugoslavenkom problemu jedan je od bitnih uzročnika da je već niz godina preko 80% kapaciteta naše brodogradnje angažirano za izgradnju brodova za strane brodare a u našem prekomorskom izvozu i prevozu učešće brodova strane zastave je prešlo preko 65-70% što za našu pomorsku zemlju čini, pored materijalne i velike političke štete. Narodna mudrost nas uči, pored ovog, da »što niz vodu pođe, uz vodu se ne vraća«, stoga je bolje doći pameti ikad nego li nikad. Na kraju bih rekao onu isto narodnu »tko tvrđe veže, lakše odriši«, a to ne važi samo za pomorca kojemu može cima puknuti, ali se ne smije odriješiti, to isto važi i za svih nas kako u politici, tako u nauci i proizvodnji. To su nepisani postulati koje nam život svima nameće kao nezadrživ valjak koji ne trpi ograde na putu ljudskog napretka.

Još jednom u ovom našem drevnom gradu Zadru želim svima još više uspjeha i zadovoljstva.

Zadar, 27. lipnja 1977. g.